

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A6-0211/2006

15.6.2006

BETÄNKANDE

om partnerskapet för tillväxt, stabilitet och utveckling mellan EU och
Västindien
(2006/2123(INI))

Utskottet för utveckling

Föredragande: Gabriele Zimmer

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	8
ÄRENDETS GÅNG	12

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om partnerskapet för tillväxt, stabilitet och utveckling mellan EU och Västindien (2006/2123(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ”Ett partnerskap för tillväxt, stabilitet och utveckling mellan EU och Västindien”, KOM(2006)0086 (nedan kallat ”kommissionens meddelande”),
- med beaktande av kommissionens utvärderingsrapport om en regional strategi för Västindien, volymerna 1 och 2 från april 2005,
- med beaktande av rådets slutsatser (allmänna frågor och yttre förbindelser) av den 10 april 2006 och dess bekräftande av den gemensamma ståndpunkten om Kuba av den 2 december 1996,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik ”Europeiskt samförstånd”¹,
- med beaktande av förklaringen från det tredje forumet för det civila samhället mellan EU och Latinamerika/Västindien i Wien den 1 april 2006,
- med beaktande av sin resolution av den 23 mars 2006 om utvecklingspåverkan av avtalen om ekonomiskt partnerskap²,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A6-0211/2006), och av följande skäl:
 - A. Fram till 2020 kommer många västindiska stater att kunna ansluta sig till skaran av industriländer, medan andra riskerar att gå från att ha tillhört gruppen medelinkomstländer till att klassas som låginkomstländer.
 - B. Dessa små östater är på grund av sina särdrag sårbara för naturkatastrofer och annan extern påverkan.
 - C. Kommissionens meddelande diskuterades i förslagsskedet av kommissionen och företrädare för den karibiska gemenskapen, Cariforum³.

¹ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

² Antagna texter, P6_TA(2006)0113.

³ Forum för stater i Afrika, Västindien och Stilla havet.

- D. Caricoms gemensamma marknad och ekonomi (CSME), som de västindiska staterna själva beslutat att upprätta, utgör ett viktigt instrument för den regionala integrationen.
- E. Cariforum-staterna vill införa en tydlig utvecklingspolitisk dimension i förhandlingarna om ett ekonomiskt partnerskap med EU för att kunna bekämpa den ökande fattigdomen och ojämlikheten, främja den sociala sammanhållningen och genomföra millennieutvecklingsmålen.
- F. Över 60 procent av befolkningen i regionen är under 30 år, och bortsett från Kuba har staterna i Västindien inte löst problemet med utbildning för alla.
- G. Den belgiska regeringen har positiva erfarenheter av den kritiska dialogen och av utvecklingssamarbetet med den kubanska regeringen.
- H. Programplaneringsfasen för medel ur den tionde Europeiska utvecklingsfonden har inletts, och dessa medel bör i framtiden kunna betalas ut snabbare och effektivare och vara bättre behovsanpassade till länderna i regionen.
1. Europaparlamentet uppskattar att Cariforum-gruppen togs med i diskussionen om förslaget till kommissionens meddelande och välkomnar att de flesta av de angelägenheter som regionens stater framfört beaktats i meddelandet.
 2. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen i sin strategi lyfter fram den etiska grundsynen om jämlikhet, partnerskap och ägarskap.
 3. Europaparlamentet anser att den faktiska marginaliseringen av parlamentet, genom en tidsplan som omöjliggjorde dess medverkan i formuleringen av samarbetsstrategin för Västindien, på ett högst beklagligt sätt strider mot det förfaringsätt som de tre EU-institutionerna kommit överens om, och som bekräftats i såväl formuleringen av Afrikastrategin som i det europeiska samförståndet om Europeiska unionens utvecklingspolitik.
 4. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte tagit tillräcklig hög grad beaktat rekommendationerna i sin utvärderingsrapport.
 5. Europaparlamentet instämmer i kommissionens analys om att samarbetet mellan de båda regionerna hittills inte har åtföljts av en tillräcklig politisk dialog och anser att nuvarande praxis att en gång vartannat år hålla ett timslångt möte mellan EU-trojkan och regeringscheferna i Cariforum är otillräcklig och välkomnar avsikten att i framtiden avsätta den tid som krävs åt en sådan dialog på alla nivåer.
 6. Europaparlamentet välkomnar att de franska utomeuropeiska departementen i området (Guadeloupe, Franska Guyana och Martinique) och de utomeuropeiska länderna och territorierna i Västindien planeras medverka i den framtida politiska dialogen. Europaparlamentet stöder dock de västindiska staternas uppfattning att förfarandet kring

denna medverkan först måste förhandlas med de stater som inom ramen för Cotonouavtalet tecknat ett avtal om metoderna för den politiska dialogen.¹

7. Europaparlamentet delar uppfattningen hos staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) att EU:s utformande av olika politiska program för de tre AVS-regionerna ingalunda får leda till en underminering av de övergripande förbindelserna mellan Europeiska unionen och AVS-länderna och välkomnar det extra forum för politisk dialog som skapas genom toppmöten mellan Europeiska unionen och Latinamerikas stater och Västindien, men yrkar dock på de prioriteringar som man enats om inom ramen för Cotonouavtalet.
8. Europaparlamentet gläder sig över att kommissionen i sitt meddelande gav uttryck för sin avsikt att främja tillförlitliga institutioner och goda styrelseformer samt transparens i de västindiska staterna inom finans- och skatteområdet och det rättsliga området. Parlamentet uppmanar de västindiska staterna att ratificera FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och FN:s konvention mot korruption.
9. Europaparlamentet stöder kommissionens avsikt att prioritera Caricoms nybildade gemensamma marknad och ekonomi, och bekräftar återigen sin åsikt att förhandlingarna om ett ekonomiskt partnerskapsavtal med EU måste föras i enlighet med centralt bestämda utvecklingsmål, att den unga västindiska inhemska marknaden är i behov av handelsrelaterat stöd och kapacitetsuppbyggnad och att liberaliseringen av handeln måste planeras ordentligt.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkra att de ekonomiska partnerskapsavtalen struktureras på så sätt att de beaktar de regionala förhållandena och begränsningarna och ger möjlighet att vid behov tillämpa variabel geometri. Parlamentet kräver att alla åtaganden som görs inom ramen för förhandlingarna om de ekonomiska partnerskapsavtalen noggrant samordnas med tilldelningen av ett utvecklingsstöd genom dessa avtal, riktat mot de viktigaste intresseområdena för de berörda regeringarna, bland annat ekonomisk omstrukturering för att öka konkurrenskraften, skattejusteringar och stöd för att underlätta handeln.
11. Europaparlamentet uppmärksammar på nytt tullinkomsternas stora betydelse för en del av de västindiska staternas budgetar och investeringsmöjligheter, och drar därför slutsatsen att åtgärder som leder till sådana inkomstförluster, som för närvarande inte kan kompenseras med beskattningsåtgärder, inte bör vidtas om de inte åtföljs av lämplig kompensation. Parlamentet betonar emellertid att en ökning av handeln mellan de västindiska staterna och mellan utvecklingsländer i allmänhet kan bidra till att utjämna förlusterna av tullinkomster och till att skapa mer stabila inkomstkällor.
12. Europaparlamentet håller med kommissionen om att de små öppna nationella ekonomierna i regionen är särskilt sårbara för den globala ekonomins krafter. Parlamentet påpekar dock att en gradvis liberalisering av handeln, med lämpliga skyddsmekanismer

¹ Partnerskapsavtal mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (EGT L 317, 15.12.2000, s. 3)

och som ger tillräckligt med tid för anpassning, främjar utvecklingen och kan därför bli ett verktyg för att bekämpa fattigdom.

13. Europaparlamentet anser att åtgärder för handelsrelaterad kapacitetsuppbyggnad måste beakta begränsningarna på utbudssidan, bland annat genom att stödja bearbetningen av basprodukter och diversifieringen av produktionen, genom att främja samråd med och stöd till små och medelstora företag och genom att avskaffa byråkratiska hinder för investeringar och därmed främja utvecklingen av företagslivet i regionen.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen eftertryckligen att genomföra rekommendation 7 i kommissionens utvärderingsrapport, att beakta principerna i Förenta nationernas nätverk av små östater under utveckling och uppmanar kommissionen att offentliggöra den studie som utförts om vilka effekter handelsliberalisering och globalisering har för dessa staters långsiktiga utveckling.
15. Europaparlamentet ser att det avsatts för små medel till de kompensations- och anpassningsprogram som skall mildra följderna av marknadsförändringarna för socker och bananer och befarar med tanke på den senaste tidens demonstrationer i regionen att den sociala sammanhållningen, som utgör ett mål för utvecklingsarbetet, allvarligt kan äventyras.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla program för att främja en omställning av jordbruket, som ur ett socialpolitiskt, energipolitiskt och miljöpolitiskt perspektiv samt ur ett livsmedelsförsörjningsperspektiv gör det möjligt att bibehålla och skapa människovärdiga arbetsplatser på jordbruksföretag som för närvarande drivs med konventionella metoder som inte är konkurrenskraftiga.
17. Europaparlamentet kräver att sociala, kulturella och miljömässiga konsekvenser ges större tyngd i samarbetsstrategin och att det skapas en systematisk konsekvensanalys och utvärdering baserad på kriterierna i millennieutvecklingsmålen.
18. Europaparlamentet välkomnar att viktiga miljöskyddsuppgifter tas upp i utvecklingsarbetet med den västindiska regionen och kräver att utbyggnaden av användningen av förnybara energikällor och energieffektivitet intensivt främjas för att förhindra negativa konsekvenser av prishöjningarna på råolja och för att fördröja klimatförändringen.
19. Europaparlamentet delar kommissionens oro för att de meteorologiska katastroferna i regionen till följd av klimatförändringen till och med kommer att öka och deras omfattning förvärras, och stöder målet om en förbättrad naturkatastrofhantering, men beklagar dock avsaknaden av en hänvisning till det naturkatastrofarrangemang som inrättades 2005 mellan EU och AVS-länderna. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja ett permanent långsiktigt inrättande av ett sådant arrangemang. Parlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet informera Europaparlamentets utskott för utveckling och den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens utskott för samhälls- och miljöfrågor om hur detta arbete framskrider. Parlamentet hänvisar till de västindiska ekonomiernas sårbarhet för naturkatastrofer och välkomnar kommissionens tillkännagivande att till stöd för återuppbyggnad använda nya och snabbare utbetalningssystem som omfattar redan avsatta medel.

20. Europaparlamentet ställer sig kritisk till att strategin för Västindien inte tillräckligt handlar om att bekämpa problemen med ungdomsarbetslösheten och med den växande frustrationen bland ungdomar och är bekymrad över att situationen ytterligare kommer att förvärras av den förestående krisen i det västindiska jordbruket.
21. Europaparlamentet understryker att utvecklingen av en hållbar turism är av avgörande betydelse som drivkraft för den ekonomiska utvecklingen, och förordar långsiktigt ekonomiskt stöd till uppbyggnad av den infrastruktur som är nödvändig för denna utveckling (vägar, hamnar, flygplatser osv.). Europaparlamentet saknar dock ett erkännande av kommissionen om att denna hållbarhet innebär att även regionalt och lokalt förankrad äganderätt till turistmålen bör främjas för att förhindra att de gjorda vinsterna går förlorade, att befolkningen på plats endast utnyttjas som servicepersonal och att naturen i området skadas på lång sikt.
22. Europaparlamentet välkomnar kommissionens erbjudande om att hålla dörren öppen för en politisk dialog med Kuba, men ställer sig dock kritisk till att denna begränsas till att hållas inom ramen för den gemensamma ståndpunkten från 1996.
23. Europaparlamentet påpekar att om Europeiska unionen skulle lyckas påverka Förenta staterna att upphöra med sin embargopolitik skulle detta innebära betydande ekonomiska möjligheter för hela regionen, och rekommenderar i enlighet med en politik som är inriktad på politiska, sociala, individuella och ekonomiska mänskliga rättigheter att det inleds en kritisk dialog med den kubanska regeringen.
24. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att även samordna utvecklingsåtgärderna med utomeuropeiska aktörer i regionen, särskilt med Kanada, Kina, Brasilien och Venezuela, och beklagar i detta sammanhang att kommissionens beskrivning av andra aktörers engagemang snarast präglas av misstro.
25. Europaparlamentet understryker regionens heterogenitet och rekommenderar en större differentiering i samarbetsstrategin. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att bedöma alla de västindiska staterna individuellt, på grundval av kriterier såsom graden av transparens, starka och oberoende institutioner och goda styrelseformer, för att se om en fokusering på budgetstöd är en lämplig metod för att uppnå utvecklingsmålen.
26. Europaparlamentet pekar uttryckligen på Haitis särskilda kris och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla ett särskilt program för Haiti som sträcker sig längre än det allmänna samarbetet med Västindien och för vilket ytterligare medel behövs. Parlamentet gläder sig över att president- och parlamentsvalen, som hölls i Haiti i februari och april 2006, generellt sett kunde genomföras på ett tillfredsställande sätt.
27. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen och till medlemsstaternas regeringar och parlament samt till de västindiska staternas regeringar och parlament.

MOTIVERING

Europaparlamentets utvecklingsutskott vill först djupt beklaga att det inte kunnat yttra sig om det framtida samarbetet mellan Europeiska unionen och den västindiska regionen förrän efter det att kommissionen offentliggjort sina planer och rådet den 10 april 2006 dragit sina slutsatser. Det är förkastligt att parlamentet faktiskt har uteslutits från planeringen då detta utgör ett stilbrott mot institutionernas produktiva samarbete som under den senaste tiden tycks ha etablerat sig i t.ex. utarbetandet av strategin för Afrika och i Europeiskt samförstånd om utveckling. Parlamentet kan nu bara ta fasta på punkt 22 i rådets slutsatser och se dess ståndpunkt som ett första led i rådets inbjudan till alla parter om en effektiv uppföljning av dessa slutsatser. Inte för inte kommer Parlamentariska församlingen, som består av ledamöter av Europaparlamentet och AVS-staternas parlament i den västindiska regionen, att sammanträda inom en snar framtid och få möjlighet att diskutera en effektiv gemensam parlamentarisk kontroll av de beslutade samsamarbetsåtgärdernas genomförande och effektivitet.

I kommissionens förslag presenteras viktiga indikatorer för de överordnade samsamarbetsmålen mellan Europeiska unionen och den västindiska regionen inför mötet mellan EU och Latinamerika/Västindien i maj 2006 i Wien. Att lyfta fram en etisk grundsyn om jämlikhet, partnerskap och ägarskap kan inte annat än stödjas av Europaparlamentet.

Formuleringen av strategin ger dock ibland intrycket av att EU med denna snarast vill främja en kopia av modellen för Europas inre marknad och av övergången till tjänstesamhället även i andra delar av världen. De västindiska staterna är dock särskilt angelägna om att dra nytta av EU:s mångåriga integrationserfarenheter för sin egen utvecklings- och integrationsstrategi och därmed inte bara överta rollen som en partner som försöker komma i kapp. ”Att arbeta för en humankapital- och kunskapsbaserad tillväxt kommer även att bidra till målet att förbättra möjligheterna till social rörlighet för dem som drabbas av strukturreformerna och den ekonomiska omvandlingen.” Är detta en realistisk målsättning för hela den västindiska regionen? Skall lantarbetare i sockernäringen som förlorar jobbet till följd av reformen av den europeiska sockermarknaden omskolas till programmerare?

Det förefaller även ytterst tveksamt om det tagits tillräcklig hänsyn till den officiella utvärderingen av den regionala strategin för Västindien som offentliggjordes i april 2005. Återigen nämns i kommissionens strategidokument knappt aspekter såsom utvärdering, definiering av indikatorer och datainsamling som nödvändiga åtgärder för att verkligen kunna kontrollera investeringarnas resultat.

Den strategi som kommissionen presenterar innehåller dock till största delen korrekta teser som i detta betänkande bör kompletteras på lämpligt sätt.

Regionens heterogenitet

Kommissionens och rådets sätt att se Caricom och Cariforum som ett ”integrationsinstrument” respektive samsamarbetsforum är i huvudsak välkommet, särskilt den avsedda anpassningen av samarbetet till de nationella och regionala utvecklingsstrategierna.

Det är säkert även riktigt att framhäva och främja regionens gemensamma målsättningar.

Planeringen av samarbetet kommer dock att förbli bristfällig om man inte även accepterar och tar hänsyn till de olika behoven, de egna utvecklingsmålen och utgångspunkterna. Detta gäller inte bara för formen för utvecklingssamarbetet, utan även för förhandlingarna om ett ekonomiskt partnerskapsavtal. De beräknade genomsnittsvärdena för hela regionen bör inte dölja de verkliga skillnaderna mellan Haiti och Bahamas.

Särskilda extrainsatser måste utformas, särskilt för de missgynnade länderna i regionen, för att inte riskera att den gemensamma ramen inte fungerar. Haiti behöver en helt egen metod.

Europaparlamentet hänvisar här eftertryckligen till rekommendation 7 i utvärderingsrapporten, om att beakta principerna i Förenta nationernas nätverk för små östater under utveckling och låta genomföra en studie om vilka effekter handelsliberalisering och globalisering har för dessa staters långsiktiga utveckling.

Partnerskapens historiska dimension

I kommissionens meddelande står det följande:

EU och Västindien har haft ett långt och nära förhållande som framför allt bygger på historiska band, gemensamma värderingar, samarbete inom ekonomi och handel och betydande handelsvolym. Koloniseringen av Västindien av framför allt Förenade kungariket, Frankrike, Spanien och Nederländerna sträcker sig tillbaka till 1600-talet.

En sådan eufemistisk skildring av kolonialhistorien vill man egentligen inte behöva läsa 2006 i ett dokument av Europeiska kommissionen.

Det vore på sin plats att nämna att det ännu inte har getts någon ersättning för en historia av slaveri, eftersläpning och utrotning av den inhemska befolkningen eller för den plundring av regionens resurser som lade grunden till Europas framgång. Det vore även viktigt att nämna att det skydd av leveranserna av socker, bananer och rom till Europa som stöddes genom skattefinansierade preferenssystem just under avkolonialiseringsperioden har lett till just den monokultur och det beroende som gör dagens ansträngningar för en diversifiering av regionens ekonomiska landskap så viktig.

Inte minst mot denna bakgrund borde Europeiska unionen känna sig förpliktad att ge kraftigt ökade omvandlingsstöd till jordbruksföretag, särskilt till strategier för att trygga livsmedelsförsörjningen och för att öka användningen av förnybara energikällor.

Caricoms gemensamma marknad och ekonomi (CSME)

Det är mycket välkommet att de flesta av Caricom-staterna skapar en gemensam västindisk marknad och ekonomi (CSME) som ett led i den regionala integrationen, liksom Europeiska unionens projekt att stödja uppbyggnaden och utbyggnaden av denna ekonomi. Med CSME har den västindiska regionen nu ett instrument till sitt förfogande som kommer att främja den intraregionala handeln.

Just mot denna bakgrund borde EU i förhandlingarna om ett ekonomiskt partnerskap med EU verkligen se till att det nyskapade ekonomiska området inte riskeras genom för stora liberaliseringspåfrestningar, och ännu mindre ifrågasätta ägarskapet av denna skapelse genom utländska villkor för investeringssäkerhet.

Kommissionens utsaga om att själva förhandlingsprocessen om ett ekonomiskt partnerskap med EU skulle innebära ett ramverk för den västindiska integrationen innebär att det befintliga regelverket i CSME ignoreras och förefaller i detta sammanhang arrogant.

Andra aktörer i regionen

Den i bilaga II presenterade och mycket nedkortade bedömningen av andra aktörers aktiviteter och intressen i den västindiska regionen förefaller generellt snarast präglad av misstro än av ett sökande efter möjliga synergier och skapande av samstämmighet. Insikten om hur viktiga båda dessa är i samordningen av Europeiska unionens och dess medlemsstaters stöd är även viktig för utomeuropeiska aktörer som Brasilien, Kina, Kanada och Venezuela. Ett forum för samordning av dessa olika aktörer med EU:s och dess medlemsstaters aktörer borde skapas under Caricom/Cariforums ledarskap och under medverkan av sammanslutningen av karibiska stater (AEC).

Kuba

Bara med tanke på EU:s nu 10 år gamla ståndpunkt om sitt förhållande till Kuba går kommissionen och rådet miste om en möjlighet. Varken medlemsstaterna Frankrikes och Spaniens tidigare bilaterala samarbetsföretag eller den belgiska regeringens aktuella erfarenheter utvärderas, och inte heller värderas betydelsen av det kubanska utvecklingssamarbetet med andra länder i regionen. Samtliga västindiska partnerstaters önskan om ett upphävande av det amerikanska embargot mot Kuba som skadar utvecklingen i hela regionen tas inte upp.

Kommissionen underlåter att analysera och dra lärdom av det kubanska utvecklingssamarbetets särskilt framgångsrika koncept som bidrar till att stadigt öka Kubas anseende på till exempel sjukvårdsområdet i och utanför närområdet.

EU, som bär ett eget ansvar för utvecklingen av förbindelserna med Kuba, riskerar här att missa förändringen av det politiska klimatet i regionen och försitta en möjlighet att inleda en dialog i vilken även kontroversiella ämnen skulle kunna diskuteras konstruktivt, som utövandet av politiska individuella rättigheter, informationsfrihet och dödsstraffet.

Den ”öppna dörr” för en politisk dialog som kommissionen beskriver är i grund och botten välkommen, men den räcker inte eftersom den strikt syftar på den gemensamma ståndpunkten från 1996 och därmed egentligen bara möjliggör humanitära hjälpåtgärder. Återgången till samarbete och dialog illustrerar ur detta perspektiv ett bättre alternativ. Som exempel kan Kanada nämnas, som sedan länge inriktat sin Kubapolitik på principen om det konstruktiva engagemanget.

Miljö

Det är odelat positivt att viktiga miljöskyddsuppgifter tas upp i utvecklingssamarbetet. Ett erkännande av att de meteorologiska katastroferna i regionen ytterligare kommer att tillta i frekvens och styrka till följd av de globala klimatförändringarna borde dock tilläggas. EU borde därför se det som en uppmaning att inte bara gå på gång hjälpa till med drabbade regioners återuppbyggnad utan ytterligare minska sina egna utsläpp. För detta behövs en tekniköverföring som förhindrar att den framgångsrika regionala utvecklingen i Västindien samtidigt innebär en motsvarande ökning av utsläppspåfrestningarna på det globala klimatet.

I kommissionens dokument nämns inte heller den särskilda risk som en ökning av vattenståndet innebär för östaterna i den västindiska partnerregionen.

Ungdomar

Europeiska unionens och dess medlemsstaters föresats att EU till följd av toppmötet mellan EU och Latinamerika/Västindien i Guadalajara ”prioriterar [...] skapandet av ett gemensamt område för högre utbildning för EU och Latinamerika/Västindien” är en viktig och lovande utgångspunkt.

Den kommer dock endast att nå en begränsad del av de västindiska ungdomarna. Eftersom 60 procent av regionens befolkning är under 30 år borde det totala utvecklingssamarbetet vara mycket mer inriktat på denna generation och se det stora antalet unga människor som en möjlighet. Annars kan den frustration som uppstår ur långvarig fattigdom och utsiktslöshet riskera den sociala sammanhållningen. Det är inte möjligt att låta alla dessa ungdomar avlägga en universitetsexamen inom överskådlig tid. Det är därför oerhört viktigt att i ekonomiska utvecklingsstrategier även skapa öppningar och yrkesmöjligheter för mindre kvalificerad arbetskraft.

Ungdomsarbetslösheten behandlas dock tyvärr inte i kommissionens strategi.

Hållbar turism

Kommissionen slår med rätta fast att regionens vackra landskap är en av dess största skatter och att utbyggnaden av en hållbar turism utgör en verklig möjlighet. Denna hållbarhet måste dock syfta på mer än bara miljön. En turismindustri där alla hotellen byggs och sköts av stora externa investerare och hotellkedjor och där även vinsten förs ut ur landet kan inte betecknas som hållbar. Den leder till att den inhemska befolkningen degraderas till ett betjäningssamhälle.

Stödåtgärder genom Europeiska investeringsbanken och andra strukturer måste därför vara mycket mer inriktade på att bygga upp en inhemsk restaurang- och turismindustri.

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Partnerskapet för tillväxt, stabilitet och utveckling mellan EU och Västindien
Förfarandenummer	2006/2123(INI)
Ansvarigt utskott Tillstånd: tillkännagivande i kammaren	DEVE 15.6.2006
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	INTA 15.6.2006
Inget yttrande avges Beslut	INTA 18.4.2006
Förstärkt samarbete Tillkännagivande i kammaren	
Föredragande Utnämning	Gabriele Zimmer 21.3.2006
Tidigare föredragande	
Behandling i utskott	29.5.2006
Antagande	30.5.2006
Slutomröstning: resultat	+: 25 -: 1 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Margrete Auken, Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, Thierry Cornillet, Michael Gahler, Hélène Goudin, Glenys Kinnock, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, José Javier Pomés Ruiz, Horst Posdorf, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, Mauro Zani
Slutomröstning: närvarande suppleant(er)	Milan Gaľa, Ana Maria Gomes, Alain Hutchinson, Linda McAvan, Manolis Mavrommatis, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Zbigniew Zaleski, Gabriele Zimmer
Slutomröstning: närvarande suppleant(er) (art. 178.2)	María Isabel Salinas García
Ingivande	15.6.2006
Anmärkningar (tillgängliga på ett enda språk)	...